

①

1ο μέτο
(πρώτη εκτός)

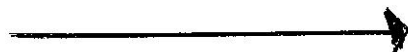
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ④ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ 26, 28, 32, 33

① Με πόδη υπομονή, με πόδη ακόμη ευχαρίστηση
υπέμεινε την τελευταία αρρώστια (της)!

Εσύ τον άνθρωπο αναζητάς, παρακαλώ, και με
πάρα πολύ μεγάλη φροντίδα είτε στη Γώμη
στείλε (τον) είτε, όταν επιστρέφεις από την Έφεσο,
φέρε (τον) μαζί σου.

Με το να λατρεύω και (μέ το) να αναλογίζομαι (σκε-
φτομαι) τους έσυχους (διακεκριμένους) ανθρώπους
διέπλαδα (διαμόρφωνα) την ψυχή και τον νου μου.

Όλα πρέπει να ανασυγκροτηθούν από ένα μόνο,
Γαίε Καίσαρα, όσα ξέρεις όα κείτονται καταλυμένα
και ριχμένα κάτω από τη λαίλαπα του ίδιου του
πολέμου, ο οποίος υπήρξε αναπόφευκτος: ...
... και πολλά έκανε στον πόλεμο και ο ένας και
ο άλλος αρχηγός, τα οποία ο ίδιος ήταν ειρήνη θα
είχε εμποδίσει να γίνουν. Επομένως πρέπει να
βοηθήσεις την πολιτεία και πρέπει να θεραπευτούν
από ένα τώρα όλα τα τραύματα (οι πληγές) του
πολέμου, τις οποίες εκτός από ένα κανένας δεν
μπορεί να γιατρέψει.

2α	1	→	α	-	L
	2	→	χ	-	6T
	3	→	β	-	ε
	4	→	δ	-	ζ
	5	→	η	-	θ

2β	1	→	Λ	(την πεζογραφική παρουσίαση)
	2	→	Λ	(του Τίτου Λίβιου)
	3	→	Λ	{ για το έργο «Για την αρχιτεκτο- νική» («De architectura») { Η «Αινειάδα» είναι έργο του { Βεργιλίου
	4	→	Λ	(του Τίτου Λίβιου)
	5	→	Λ	(«Για την αρχιτεκτονική»)

3	1	→	ε	ἐμβίος → vita
	2	→	η	προεὶτὸς → rediens
	3	→	δ	κοιλούρα → colendo
	4	→	ζ	δεσπότης → potest
	5	→	α	ψέρω → tulit
	6	→	β	φυγὰς → fugit
	7	→	θ	ἐνοῦλωεν → vulnera
	8	→	L	δολιχὸς → longiore
	9	→	6T	κορίττι → Epicureum
	10	→	χ	οὐρανίεμος → nemo (ne + homo)

(3)

(4) α noster

libere-liberrime

parva

~~γ~~ melius

nullas res

~~δ~~ mentium

amabili

δ impetui

recentiorem

(SOS)

plurium-plurimorum

β vestri/vestrum

utriusque

patro/patron

mensum/mensium →

(5) ^a moreris/-re - morieris/-re

visum iri

ferret

- laturam esse

β es

abit

- abeundi

investigato

deducat

~~γ~~ proposuerimus

δ iacitor esse

percellentia

prosternam

faciendae

posset

(6) β Roma: ἀνρόδεται ἀγαιρετική κίνησις/ἀνομάκρυνσις
ἀπὸ τόπου στο ρήμα fugit

tecum: ἐμνρόδεται (ἐπιρρηματικὸς) προσδιορισμὸς
τῆς συνοδείας στο ρήμα deduc.

Ἔχουμε ἀναστροφή πρόδεξις.

~~γ~~ cupidus: ἐπιρρηματικὸ κατηγορούμενο τοῦ τρόπου
(ἢ τῆς αἰτίας) στο ὑποκείμενο τοῦ ρήματος
proponeram, ego →

administrandi: ἀποδίδεται γενική του χειρουνδίου ως
εὐκαλήρωμα - γενική αὐτοκείμενική
στο cupidus

δ belli: γενική υποκείμενική στο impetu

⑦ in Italia / Romae / Carthagine

⑧ Qua ab illa patientia, qua etiam constantia
novissima vale tudo lata est!

⑨ notus → qui notus erat (Op. Υπερβ. - ἀπὸ 1. X.)
rediens → dum redis (dum + Op. Ενεστ.)

↳ εὐχχρονο - παράλληλη διάρκεια

(Σ.Σ.: Η μετοχή δεν μπορεί να αναλυθῇ με τον ιστορικό-
δυναμικό cum, παρ' ὅτι χρησιμοποιεῖται μόνο για τις δυν-
αμεις του παρελθόντος)

⑩ Δευτερεύουσα υποθετική πρόταση → Δευτερεύουσα
υποθετική μετοχή

Το ρήμα accederet = Παρατατικός Ε.Φ. ⇒ Μτχ. Εν. Ε.Φ.

Υ = lumen → δεν αποτελεί ὅρο της κύριας ⇒ αφαιρετική
ἀνέλυση μετοχή

→ quae iacerent in tenebris omnia litterarum
lumine non accedente

Υ → γνώσια αφαιρ. ἀπὸ λ.

⑪ Colendo et cogitando homines, qui excellentes
sunt, animum et mentem meam conformabam.

⑫ Υπόθεση : nisi accederet (Υποτακτική Παρατατικού)
Απόδοση : iacerent (Υποτακτική Παρατατικού)

Ο υποθετικός λόγος εκφράζει το 2ο είδος: υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα στο παρόν

Μετατροπή στο 3ο είδος: υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν-μέλλον

→ quae iaceant in tenebris omnia, nisi litterarum lumen accedat

(Υποτακτική Ενεστώτα - Υποτακτική Ενεστώτα)

⑬ Η δευτερεύουσα αναφορική προδιοριστική πρόταση εκφέρεται με υποτακτική (prohibuisset) του απαγορευτικού, γιατί λειτουργεί ως απόδοση του υποθετικού λόγου του μη πραγματικού στο παρελθόν που η υπόθεσή του λανθάνει στο επίθετο rogatus.

Άρα:

Υπόθεση : si rogatus fuisset (si + Υποτ. Υπερβ.)

Απόδοση : prohibuisset (Υποτ. Υπερβ.)

⑭ α) Tu unus ^(αιτιατική) omnia excitare debes.

β) Tu reipublicae subvenire debes.

⑮ Plinius scripsit Marcelino Fundani sui filiam minorem mortuam esse.